

novi
glas

Časopis Hrvatskoga akademskoga kluba

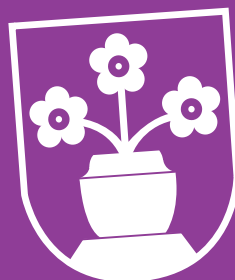
NOVI GLAS 22012

danmladine.at

Dan mladine

Trajštof

RENDEZVOUS

7.-9.9.2012.

Petak:

Divlje jagode

Bruji - Coffeshock Company

Subota:

Novi fosili

Štrabanci - Pinkica

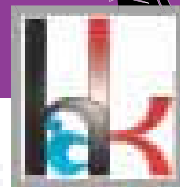
Nedilja:

maša - jilo - folklorno otpodne

Bus

info@hakovci.org
ime/selo/kada tamo, najzad

Gefördert aus den Mitteln des BKA

- 3 Uvodni članak
- 5 Dan Mladine Info
- 6 Trajštof
- 8 Bruji
- 9 Divlje Jagode
- 10 Coffeeshock
- 11 Štrabanci
- 12 Novi Fosili
- 13 Pinkica
- 14 Dan Mladine
- 15 Kako osvojiti Rendezvous na Danu mladine 2012??
- 16 GJU Sommerfestival 2012
- 18 DSG 20 godina
- 19 Pesimizam med Gradišćanskimi Hrvatima
- 20 Črna gospa
- 22 Na kratki
- 23 Kako bi trebali govoriti i pisati
- 24 Linak

Vlasnik i izdavač

HAK. Hrvatski akademski klub
Schwindgasse 14 / 4. 1040 Beč

Tel: 0043 (0)1 - 504 63 54
Fax: 0043 (0)1 - 504 63 54 9
E-mail: info@hakovci.org

Glavni urednik

Matthias Wagner

Layout

Nikola Znaor

Korektura

Dr. Robert Hajszan Panonski

Suradnici

Manuel Binting
Rajmund Filipovits
Dr. Robert Hajszan Panonski
Michael Hirschler
Philipp Jandrisits
Branko Kornfeind
Lukas Kornfeind
Maria Kornfeind
Joško Vlašić
Florian Wagner
Matthias Wagner
Katarina Zvonarich

Tisak

Wograndl Druck GmbH.
Druckweg 1
A - 7210 Mattersburg

Ekspedit

Motivirani HAKleri

Izvori slik

Julia Kornfeind
Google
http://www.60aliveband.nl/images/old_paper.jpg
<http://wallpaperpassion.com/download-wallpaper/8282/loving-couple-wallpaper.html>
http://media.photobucket.com/image/divlje%20jagode/divljejagode/alenzele_motori.jpg
<https://www.facebook.com/NOVIFOSILI.official.page>
ORF Gradišće

Opet smim napisati uvode riči Novoga glasa i koristiti ovo lipo mjesto na papiru za sve ono, što mi je važno odnosno za ono što kanim oglasiti. Prije nego se bavim glavnom temom ovoga izdanja Novoga glasa, ko je posvećeno jubilarnomu Danu mladine, kanim izraziti nekoliko riči o drugu tema.

Prvič kanim jur prije napomenuti, da je moj stil morebit depresivan, ali zato direktan i iskren. Međ Gradišćanskimi Hrvatima je jako popularan takozvani "Feel-Good"-žurnalizam. To znači, da rado štitimo o tomu, je li se gdo ženio, je li negdo položio maturu ili završio studij, je li se rodilo komu dite itd. Rado vidimo slike u duplerici, kade mlada dica u nošnja tancuju ili sudjeluju na različni tečajji, jer to nam implicira, da je s naraštajem našega naroda sve u redu. Ali je to zaista tako? Poufam se na ovo pitanje s punim osvidoenjem odgovoriti s "ne". Petar Tyran, živa subvencija (i zbog toga "ugrožena živina"), pisao je jako dobro, da se ne more držati nivo u mali seoski škola, ke imaju samo šakicu školarov. U nekoliki pogledi si ovom „posebnicom“ u pitanju manjinskoga školstva, ko dozvoljava nizak broj školarov, sami sebi striljamo u vlašće koljeno:

Poništavamo uzrok načelnikov veleopćin, da bi zaprli mini-škole u svoji gnjazdi, i napravili dvojezične škole, ke to ime zaista zaslužuju. Mjesta, ka nudjaju podvaranje otpodne s hrvatskimi pedagogi, da ne bi HKD moralo trošiti trećinu svojih ograničenih sredstav. Škole, kade se more održavati podučavanje po znanju jezika i kade dite, ko nima potporu za jezik i kulturu u svojoj familiji, ne utiče negativno na napredak kod čvršćenja jezika. Ar nije dosta ako znamo samo govoriti "po našu". To ćedu, naime, kasnije oni biti, ki velu, da ne razumu Hrvatske novine i ki onda storniraju preplatu. Momentano imaju naša sela većinom još Gradišćanske Hrvate za načelnike. Još bi imali poboljšanje ove situacije u vlašći ruka. Ali u tom pogledu zapravo ništ ne djelamo. Čekat ćemo tako dugo, dokle nastane jedan Namac načelnik, koga bi onda mogli kriviti za propast hrvatstva u nekom našem selu.

Po kratkom izletu u školstvo nastavit ću s našom glavnom temom: 40. Dan mladine. Iskreno rečeno, ja mislim da ja nisam prava osoba za peljanje redakcije Novoga glasa, ka piše o ovoj temi. Iako sam jur relativno star nisam još gustokrat posjećivao Dane mladine. Prošlo ljeto u Gerištofu sam po prvi put bio sve tri dane. Ja ne znam ništa reći o legendarni akcija, ke su se pokrenule ni o doživljaji.

I još nešto: Da ja u našoj kulturnoj sceni ispunjavam neke funkcije, kaže o tomu, da si već ne moremo izibrati ki će obvršiti posao kod društav Gradišćanskih Hrvatov.

Kad sam ja bio 14 ljet, u Pinkovcu već nije bilo društvene zajednice, ka se vozila na Dan mladine, i ka bi animirala nas mlade i zela sa sobom. Dan mladine je samo dobio moju pažnju, ako sam čuo, da nastupa neki bend, pjevač ili pjevačica, ku ili koga poznajem. A to se u 2000-ih ljet nažalost nije čuda puti dogodilo. Ali ne kanim se baviti tim, što je bilo. Moramo gledati u budućnost: I ovo ljeto je opet Dan mladine. Nikad nije prekasno za prvi put.

Još nešto je Petar Tyran u svojemu mišljenju opisao: Broj publike na hrvatski priredba. Iako je Dan mladine prošlo ljeto po broju publike bio jako uspješan (tomu je sigurno doprinesla lokacija u sridnjem Gradišću), nije za tajiti da on ima pravo. Jedan uzrok za ov razvitak je sličan uzrokom problemov u školstvu: Svaki misli samo na svoje. I ovde bi nadregionalna koordinacija i sudjelovanje čuda pomogli. Neki organizatori naših priredab zbog pinez sponzorov sa strane politike i subvencijov ne moraju misliti na to, je li ćedu imati gostov i prihoda. To prouzrokuje, da se prez premišljanja priredu nove, seoske mini-fešte, ke otkopaju većim, etabliranim i nadregionalnim feštam publiku. Rezultat je, da na maloj fešti seoski ljudi ostanu međ sobom, a uspjeh većih feštov se korumpira.

Istina je: I Dan mladine bi prez subvencijov i sponzorov ne bi mogao biti u ovakovom obliku. Ipak se skrbimo, da čisto jednostavne stvari osiguramo: Trsimo se, da smo na vikend Dana mladine bez konkurencije neke druge veće priredbe - barem u pokrajini - i dugo diskutiramo o programu. Smisao Dana mladine je, da Gradišćanski Hrvati dohadjaju skupa, da se upoznaju i da skupa svečuju. Neka bude Dan mladine kratki odmor od svih problemov našega naroda. Neka nas duh i veselo raspoloženje ove fešte opomenjuju, zašto se borimo, naime, da Gradišćanski Hrvati ne bi izumrli.

Uvijek kad neko društvo ili neka ideja kao Dan mladine svečuje jubilej, Gradišćanski Hrvat išće osobe, kim bi mogao predati nagradu. Kamen, spomenploču ili povelju, morebit i u farbi tiskanu. Teško je to kod Dana mladine. Ova fešta ima jednoga, ki je stao na početku pokreta (on i piše nekoliki riči u ovom broju Novoga glasa), ali nima osobe, ka je povezana s ovom feštom tako, kako su to Thomas Gottschalk i "Wetten, dass ...?". Moramo svim hvaliti, ki su doprinesli tomu, da ova fešta po 39 ljet još uvijek egzistira. Sva imena istražiti je nemoguće. Zato kanim završiti svoj uvod riči svim onim, ki su dali nešto od sebe za Dan mladine: Bog plati!

Matthias Wagner

Petak 7.9.2012.

15:00 Dičje otpodne / Kindernachmittag
osnovna škola / Volksschule

Školarice i školarci iz sjevernoga Gradišća se naticaju i zabavljaju na različni štacija. Puno zabave je garantirano. Schüler und Schülerinnen des nördlichen Burgenlandes sind zu einem Spielenachmittag eingeladen.

19:00 Otvaranje / Eröffnung
socijalni centar / Sozialzentrum

oblikovanje: dica Tamburice Trajštof, crikveni zbor Trajštof
musikalische Umrahmung: Kinder der Tamburica Trausdorf, Kirchenchor Trausdorf

21:00 Koncerti / Konzerte
šator / Zelt

Bruji / Divlje Jagode / Coffeeshock Company

Subota 8.9.2012.

12:00 Objed / Mittagessen
šator / Zelt

Gulaš za sve mlade, ki prenoćuju u DM-kempu. Gulasch für alle, die im Dm-kemp übernachten.

14:00 Turnir odbojke i hartanja / Volleyball und Schnapsturnier
kod šatora / beim Zelt

Prijava momčadov od 4 ljudi:
Maria Kornfeind: turnir@danmladine.at i na mjestu.
Anmeldung der Teams (4 Personen):
Maria Kornfeind: turnir@danmladine.at und vor Ort.

21:00 Koncerti / Konzerte
šator / Zelt

Štrabanci / Novi Fosili / Pinkica

Nedilja 9.9.2012.

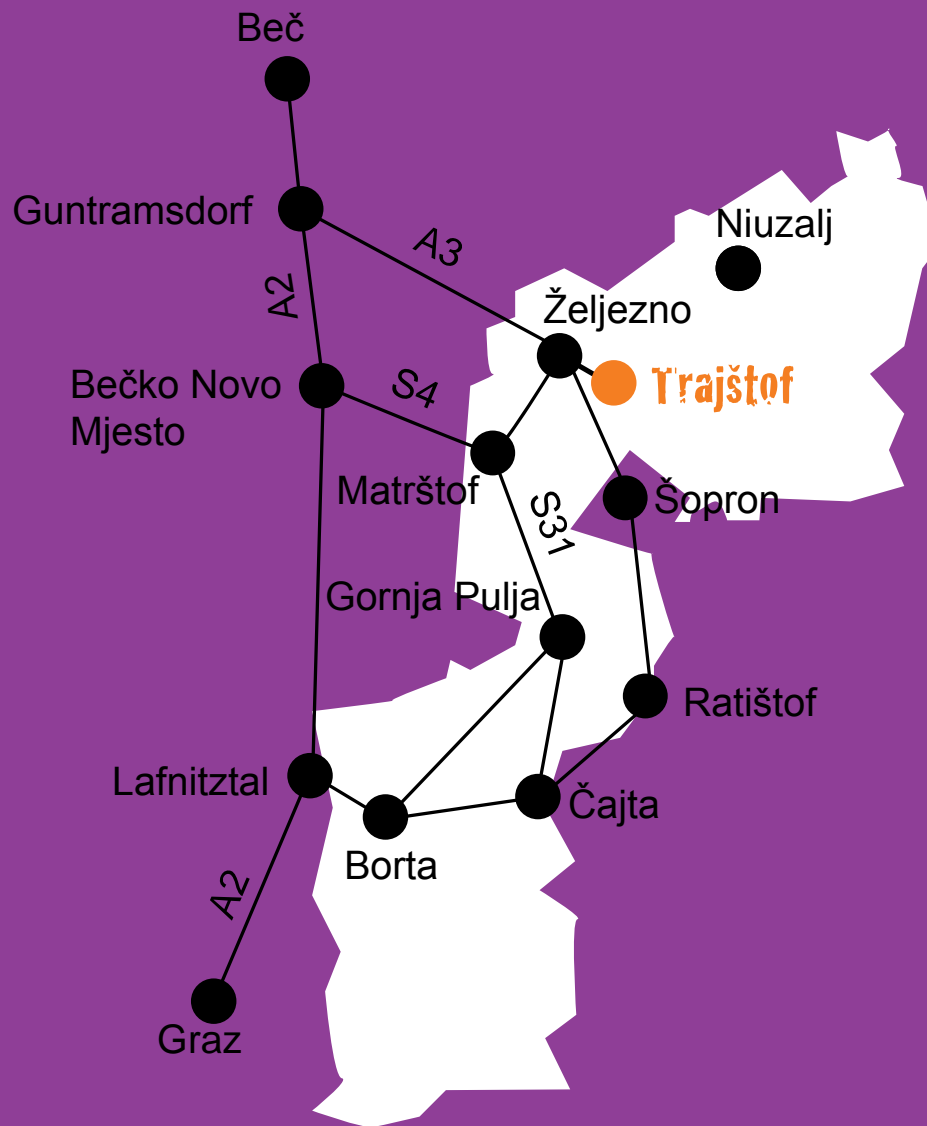
10:30 Sveta maša / Heilige Messe
šator / Zelt

oblikovanje: crikveni zbor Trajštof, Novi Fosili

12:00 Objed / Mittagessen

14:00 Folklorno otpodne / Folklorenachmittag

Čunovski Bećari i dude
Tamburica Cindrof
Tamburica Koljnof
Tamburica Trajštof
Tamburica Uzlop

Trajštof

Trajštof je tipično gradišćanskohrvatsko selo na Poljanci i nalazi se u dolini Vulke blizu Željezna. Selo ima oko 2.000 stanovnikov. Ima troja umjetna jezera. Okolo dvih su zgradjeni stani, kade živu pretežno Bečani, ali i i Gradišćanci. U samom selu Trajštofu živi oko 1.400 ljudi.

Trajštof je čuda ljudem poznat zato ča se vozu kroz naše selo u operu u Svetu Magaretu ili na operetu u Merbiš. Ali to nij sve, ča se mora znati o Trajštofu! Naše selo ima nekoliko znamenitosti, prelipu okolicu i dobru gastronomiju. Na svaki način se isplaća postati i prebaviti malo vrimenta u Trajštofu. Uz mnoge rastoke nudja naša općina i na kulturnoj razini šaroliki program. Jur desetljeća dugo priredjuje turističko društvo djelaonice umjetnikov, pri koj sudjeluju gradišćanskohrvatski i hrvatski umjetnici. U zadnji ljeti se stvorila takozvana „milja umjetnin“ uz Vulku, ka će se još dalje razviti. Ona obuhvaća nekoliko skulpturov, načinjene od gradišćanskih, hrvatskih i ugarskih umjetnikov.

Čuda drugih društav obogaćuje seoski žitak u Trajštofu: Tamburica Trajštof, Hrvatsko kulturno društvo, Ognjobransko društvo, SC Trajštof, Urbarijalna općina, Crikveni zbor sv.

Lovrenac, Tenis klub Trajštof, Črljeni križ, Ribarsko društvo i politička društva.

Tamburica Trajštof broji med najstarija tamburaška društva u Gradišću i prezentira našu kulturu pri razni događaji.

Trajštof je nastao poznat i pomoću prvoga gradišćanskoga biskupa ddr. Štefana Lászlóa, ki je bio iz našega sela. Isto tako je papin pohod 1988. ljeta bio jako važan za našu općinu..

Randesvouz

1973. ljeta je Branko Kornfeind, ki je bio ončas na čelu Haka, skupa s mjesnim farnikom Ivanom Zakallom organizirao hrvatsku feštu za mladinu u farskom škadnju u Trajštofu pod nazivom „Randezvous 1973.“. Jedno ljeta kašnje se ta fešta opet priredila i prekrstila na ime Dan mladine. Veselimo se, da će se 40. Dan mladine održati u našem lipom selu, da bi se spomenuli toga značajnoga trenutka za gradišćanskohrvatsku kulturu.

Izvor: službena stranica općine Trajštof

Maria Kornfeind

Mjesta priredbe:

Otvaranje će se održati u Socijalnom centru, na adresi Flugplatzstr. 8.

Šator će stati na rubu sela, prema Uzlopu. Mogućnost za parkiranje će biti na parkiralištu pred mrtvačnicom.

Kemp će biti u farskom škadnju.

BRUJI

BRUJI (kroat. „es brummt, es dröhnt“) arbeiten seit 30 Jahren an ihrem so genannten „Krowodnrock“, einem Mix aus Rock & Roll und Zitaten aus der kroatischen Volksmusik. Die 5 Musiker haben es bisher auf 6 Produktionen gebracht (3 LP's, eine Single und zwei CD's), in denen sie kontinuierlich den eigenen Stil „Krowodnrock“ entwickelt haben. Elemente aus der kroatischen Volksmusik werden mit solchen aus der internationalen Rockmusik verwoben, die Instrumente Ziehharmonika und Tamburica spielen neben dem E-Bass, der E-Gitarre und dem Schlagzeug eine besondere Rolle. Lange bevor Hubert von Goisern sein „Hirtamagl“ zum Besten gab, brummt die 5 Musiker aus dem Burgenland schon ihr „Gemma Krowodn schau“ oder „Nema problema“, die heimliche Hymne der Burgenlandkroaten.

Das schwindende Selbstwertgefühl der kroatischen Volksgruppe im Burgenland, die unterschweligen minderheitenfeindlichen Äußerungen von Teilen der deutschsprachigen Mehrheitsbevölkerung oder auch einfach der Kampf um die Rechte der Volksgruppe werden in den Texten der BRUJI immer wieder thematisiert, manchmal zornig und aggressiv, dann wieder ironisch bissig oder auch resignativ-sentimental.

Faktum ist, dass die kroatische Volksgruppe kontinuierlich abnimmt, dass die Sprache immer mehr verloren geht, dass eine Kultur, die ein wesentlicher Bestandteil der typischen kulturellen und sprachlichen Vielfalt des Burgenlandes ist, immer mehr an den Rand gedrängt wird.

Trotzdem - oder gerade deshalb? - ist es den BRUJI gelungen, mit ihren Texten und ihrer Musik in viele Herzen der jungen ein- und zweisprachigen BurgenländerInnen vorzudringen. Obwohl die Gruppe mehr als 10 Jahre kaum noch öffentliche Auftritte absolvierte, kann man bei der jungen Generation ein interessantes Phänomen feststellen: BRUJI wirken weiter. Die Jugend hat die Botschaft verstanden, die KIDS kennen die Texte auswendig, sie stellen sich selbst-

stbewusst hin und stehen zu ihrer zweisprachigen kroatisch-deutschen burgenländischen Identität, ja auch dann, wenn sie die Sprache nur noch rudimentär beherrschen! „Der Krowodnrock“ hat seine Funktion erfüllt. BRUJI aber noch nicht, denn 2009 beteiligte sich die Gruppe anlässlich des 200. Todestages zu Ehren von Joseph Haydn an dem Projekt „Haydnkrowod“ und tritt seither mit neuen und „alten“ Liedern wieder auf. Beim 30-Jahres-Fest der BRUJI, im November 2010, kam es zu einer beeindruckenden Leistungsschau der Krowodnrockmusik im Burgenland. Gleich 5 neue Bands sehen in den Schöpfern des Krowodnrock ihr Vorbild (Elektrikeri, Kacavida, Stara škola, Coffeeshock, Marice igrališće) -Und das macht die „alt-Krowodnrocker“ auch ein bisschen stolz! Ans Aufhören denken sie jedoch noch lange nicht. „Viel zu viele Bühnen haben wir noch nicht bespielt! Wir waren zwar schon in Toronto, Paris, Valencia, Moskau, Zagreb und Berlin, aber noch nie in Belgrad!“

Mitglieder:

Klaus Bittner, dr, voc
Toni Perusich, keyb; harmonika, tamburica, voc
Rudi Karall, Gitarre
Werner Karall, bass, voc
Joško Vlasich, voc, tamburica

Veröffentlichungen:

Gemma Krowodn schau, LP 1980
Nema problema, LP 1983
Tambure, Single 1989
Daham, LP 1990
Simo tamo-Hinundher, LP 1995
Kein Wort Deutsch, LP 1998
„30 Jahre Krowodnrock“ - ORF-Live-CD, 2011; BRUJI und Freunde

Mitarbeit am Film „Hochzeit auf dem Lande“ und der Theateraufführung „Astoria“ im Linzer Posthof.
Zahlreiche Konzerte im In- und Ausland (Toronto, Berlin, Paris, Valencia, Bologna, Moskau, Zagreb, Nürnberg, Saarbrücken u.a.)

<http://www.youtube.com/watch?v=FLeeZJLUXJk>
(Nema problema)

http://www.youtube.com/watch?v=WV7LGVzg_eU
(Rückblick auf 30 Jahre Bruji)

<http://www.youtube.com/watch?v=O3Nuhbxx6YY>
(Vila)

<http://www.youtube.com/watch?v=XGFDfC97Oj0>
(Schwarzer Flieder)

HITPARADE

TOP
 über jeden
 Preis
 1000,-

Extraplatte präsentiert heute, Samstag, live im Audimax der TU in Wien:

Vier Alternativ-Ensembles

Die Produktivität ist gegenüber der letzten
 Ernte eher mäßig. Wenn das liegt,
 werden die Leute des Alternativ-Lagers „Extr-
 platte“ wohl selbst erst abwarten. An der Qualität
 des Gebotenen kann es nicht sein liegen,
 die kritische Musikszene ist erst dort,
 die „Extrplatte“ zu dem kommen, was sie heute
 ist. Fast 20 LPs haben die Alternativisten in
 drei Jahren produziert. Ihre musikalische Intelligenz
 stellen sich keine. Samstag, um 19 Uhr
 im Audimax der Technischen Universität
 wird die Veranstaltung
 heißt: Extraplatte live.

Kritischer Kroatenrock

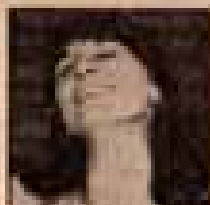
Aggressiver City-Blues

Aggressiver City-Blues

Aggressiver City-Blues ist ein
 für die Wiener Alternativszene
 typisches Genre. Die Band
 Aggressiver City-Blues ist
 ein Beispiel für die Vielfalt
 der Alternativmusik. Die Band
 besteht aus vier Mitgliedern,
 die sich in der Musik und
 im Text auseinandersetzen.
 Ihre Musik ist eine Mischung
 aus Blues, Rock und Funk.
 Die Band hat bereits mehrere
 Alben veröffentlicht und
 ist sehr beliebt bei den
 Fans der Alternativszene.

Aggressiver City-Blues ist ein
 für die Wiener Alternativszene
 typisches Genre. Die Band
 Aggressiver City-Blues ist
 ein Beispiel für die Vielfalt
 der Alternativmusik. Die Band
 besteht aus vier Mitgliedern,
 die sich in der Musik und
 im Text auseinandersetzen.
 Ihre Musik ist eine Mischung
 aus Blues, Rock und Funk.
 Die Band hat bereits mehrere
 Alben veröffentlicht und
 ist sehr beliebt bei den
 Fans der Alternativszene.

Lieder von

Ein Lehrer

Kritischer Kroatenrock

Kritischer Kroatenrock ist ein
 für die Wiener Alternativszene
 typisches Genre. Die Band
 Kritischer Kroatenrock ist
 ein Beispiel für die Vielfalt
 der Alternativmusik. Die Band
 besteht aus vier Mitgliedern,
 die sich in der Musik und
 im Text auseinandersetzen.
 Ihre Musik ist eine Mischung
 aus Rock, Funk und Blues.
 Die Band hat bereits mehrere
 Alben veröffentlicht und
 ist sehr beliebt bei den
 Fans der Alternativszene.

Kritischer Kroatenrock ist ein
 für die Wiener Alternativszene
 typisches Genre. Die Band
 Kritischer Kroatenrock ist
 ein Beispiel für die Vielfalt
 der Alternativmusik. Die Band
 besteht aus vier Mitgliedern,
 die sich in der Musik und
 im Text auseinandersetzen.
 Ihre Musik ist eine Mischung
 aus Rock, Funk und Blues.
 Die Band hat bereits mehrere
 Alben veröffentlicht und
 ist sehr beliebt bei den
 Fans der Alternativszene.

BRUJI i Dan mladine

Kad sam 1973. ljeta skupa s tadašnjimi „The Brew“ nastupio u Trajštofu na fešti „Rendevouz“ nije mi bilo niti u peti, da će ovo 40 ljet kasnije biti još spominka vridno. Još manje bi si bio mogao predstaviti, da ću – sada jur već od 60 ljet star – 2012. ljeta opet stati na pozornici s grupom, ka je nasljednik od The Brew i pod imenom BRUJI već od 30 ljet širi svoj „Krowodnrock“. 1973. ljeta još nismo svirali vlašćih kompozicijov, ali mi smo bili ti, ki su doprimili u Gradišće pop- i rockmuziku iz tadašnje Jugoslavije. „Hop-cup“ od Bijelog dugmeta, „U ranu zoru“ od Dubrovačkih trubadurov ili „Crvene jabuke“ kot i „Tužna su zelena polja“ grupe Pro arte. Danas su mnoge ovih jačak, ke su The Brew svirali postale skoro jur narodne, ar se pjevaju pri različni prilika, ne samo na pozornica nego i u pivnica, po rastoki itd.

1979. ljeta smo grupu The Brew pretvorili u grupu BRUJI, jer smo odlučili krenuti po peldi rockgrupov u Jugoslaviji novim putem. Zavježbali smo vlašće kompozicije i izdali smo prvu ploču s imenom „Gemma Krowodn schau“. Otada početo je izašla jedna ploča za drugom, a naš stil su ljudi počeli zvati „Krowodnrockom“. Danas se puna šaka mladih rockgrupov u Gradišću poziva na BRUJE i tretiraju ih za svoje pelde

Moj zaključak ove najmladje povijesti Gradišćanskih Hrvatov: Povijest Dana mladine, ki se sada jur po 40. put svečuje i povijest BRUJEV, neka nas ohrabruje u tom, da još dugo nije našem jeziku i našoj hrvatskoj kulturi konac, kot nam to neki proroki prorokuju. HAK i Dan mladine idu u drugi 40 ljet, isto kot i Gradišćanski Hrvati sami!

BRUJI znam da nećedu već tako dugo zmoći, ali dok smo dobre volje ide i kod nas dalje. Sada smo uprav u tonskom studiju, kade mišamo svoj novi CD „Best of BRUJI“. A kad bude to gotovo, čekaju nove jače na realiziranje. A sada se jur veselimo na nastup u Trajštofu!

Joško „Joc“ Vlašić (svirao pred četrdesetimi ljeti na fešti u Trajštofu!)

BRUJI, to su danas:
 Toni Perušić, keys
 Rudi i Werner Karall, git, basgit.
 Klaus Bittner, bubnji
 Joško Vlašić, voc

Joško Vlašić

Coffeeshock Company

Coffeeshock Company je mladi gradišćanski bend. Osnovan je u protuliće 2010., producira reggae-muziku, ka je uticana od razliĉnih muziĉkih stilov, početo od rock-a, prik funk-a ca do hiphop-a.

Osebito vaŹan je članom multilingualni aspekt, ar svaki kotrig i pripada jednoj austrijskoj manjini (Gradišćanski Hrvati, Koruškoslavenci, jedan kotrig je i polom hrvatske manjine u Italiji). To se i zrcali u veĉjeziĉni teksti (veĉinom njemaĉki, hrvatski i talijanski).

Na koncerti Coffeeshock Company s njevom ekscisivnom muzikom publiku odpeljaju na jedinstveni trip. Na svaki naĉin Coffeeshock Company nije samo

vruĉi tip za sve fene reggae-a, nego i za sve ki se rado zabavljaju i tancaju. Svaki koncert je poseban doŹivljaj pun energije, groove-a i veselja na muziki.

Coffeeshock Company su:

Manuel Bintinger (pjevanje)
Marco Blascetta (pjevanje, gitara)
Nikola Zeichmann (bas)
Filip Tyran (keyboard, pjevanje)
Rafael Stern (gitara)
Andreas Karall (bubnji)

Manuel Bintinger

Divlje jagode

Grupa „Divlje jagode“ je osnovana 1977. Člani benda su se u toku vremena malo minjali, ali usko uz bend povezano je jedno ime: Sead „ZeLe“ Lipovača. Lider i prvi gitarist benda je napisao najveći dio glazbe i teksta. Zato što se zove bend Carlosa Santane jednostavno «Santana», mogla bi se i ova grupa isto tako zvati «ZeLe».

I stil Divljih jagodov se tokom vremena minjao. Počeli su kao rock/hardrock bend u 70-ih, postali su sve već heavy metal bend u 80-ih i vratili se opet rocku u 90-ih. Ali svejedno u kom stilu su radili, uvijek su imali i neke balade u programu. U 80-ih je dotadašnji pjevač grupe Toni Janković napustio bend. Novi pjevač je postao njev tadašnji basist Alen Islamović. U to vrijeme napisana je i jedna od najpoznatijih jačak Divljih jagodov: Motori.

Sredinom 80-ih Divlje jagode potpisale su novi sedamljetni diskografski ugovor s «Logo records»-om u Velikoj Britaniji i otada se zovu «Wild Strawberries». Imali su i nastup u Marquee klubu u Londonu. Prevodili su neke jačke na engleski jezik, neke su napisali novo i gotov je bio prvi engleski album. Klavijature na albumu svirao je kot gost-muzičar Don Airey, danas u bendu «Deep Purple». U ono vrijeme je radio s Whitesnake-om. Iskali su jednoga gitarista i Airey se spominjao Zeleta, ali Zele je odbio. Gluši nerazumljivo,

ali on je kanio pokusiti svitsku karijeru s Divljimi jagodami. Logo records je ugovorom izrazio da ima uvjerenje u bend. Ali zna se, da nije došlo do internacionalne karijere. Kad je Alen Islamović na poziv „Bijeloga dugmeta“ napustio bend, Logos records je ukinio ugovor zato što nisu našli novoga pjevača u određenom vremenu.

U toku vremena su Divlje jagode imale nekoliko pjevačev, ke danas poznamo od drugih bendov. Alena Islamovića sam jur spomenuo. Kad je on otišao u grupu Bijelo dugme, postao je Mladen Vojčić Tifa pjevač – poznat od Bijeloga dugmeta. Za vrijeme „rata na Balkanu“ je Zlatan Stipišić Gibonni radio s Divljimi jagodami. Na tu kratku Gibonnijevu suradnju podsjeća produkcija «Magic Love» (oficijelno solo-produkcija Lipovače), u koj on fugira kot autor. Ali u tom žanru nije bio uspješan (kako dobro znamo). Koncem 90-ih je „Opća opasnost“ počela svoju dugoljetnu pauzu i otada je Pero Galić postao pjevač Divljih jagodov.

Da bude lista pjevačev kompletna: Žanil Tataj Žak je bio u 90-ih pjevač benda, a i pjevač na spomenutoj produkciji «Magic Love». Aktualni pjevač benda je Marko Osmanović iz Daruvara. On je i pjevač benda Cota G4.

Nekoliki hiti Divljih jagodov danas morebit ne bi bili tako dobro poznati. Mislim da je važno za neki hit, da izlazi

i na single-ploči, a ne samo na albumu. Zele i direktor Diskotona odnosno Jugotona odnosno CroRec-a imali su već puti različne ideje kako bi neka pjesma imala potencijal za hit. Ali uvijek je ona pjesma izlazila kot single, ku je Zele izabrao. Tako su nastale pjesme «Jedina moja», «Krivo je more» ili još i «Motori» pravi hit(ov)i. Vjerovatno su velikom dijelu štiteljev ove pjesme ipak nepoznate, ali jako dobro su poznate na prostoru bivše Jugoslavije.

U svojoj karijeri su Divlje jagode jur izdale deset albumov i dodatno neke pjesme, ke nisu ni na jednom albumu. Za kratko vreme bit će objavljen novi album. Na ovi dvi qr-kodi se nalazu youtube-snimke. Jedna klasična rock-pjesma „Jagodov“ i jedna rock-balada „Jagodov“. Ali, pogledajte sami! 😊

Florian Wagner

<http://www.youtube.com/watch?v=KK7xAltmy1k>

<http://www.youtube.com/watch?v=1AE8gWFlhKA>

Novi fosili

Novi fosili osnovani su 1969. ljeta kao muški sastav, no 1976. dojde do velike promjene u sastavu. U grupu dođu Đurđica Barlević, Rajko Dujmić i Vladimir Kočiš. To ljeta su pozvani na najvažniji festival u Splitu. Jačka „Diridonda“, ku onde predstavu, nastane veljek hit u cijeloj tadašnjoj Jugoslaviji. Ohrabreni tim uspjehom odluču djelati još intenzivnije. Rajko Dujmić se brzo iskazuje kot darovit kompozitor i grupa pobira festivalske nagrade i priznanja na eminentni festivali. Zapaženi su i na inozemni naticanji kot naprimjer u Dresdenu i u Bratislavi.

Novi fosili postaju najpopularnija grupa ovih prostora, primaju „Estradnu nagradu“, a nekoliko ljet po redu izabrani su za „grupu godine“. Na svi koncerti nastupaju isključivo s vlašćim programom. U toj periodi objavu oko 15 singl pločov i 6 LP ploča. Neke od tih jačak postale su hiti svih vrimen: „Da te ne volim“, „Reci mi tiho“, „Saša“, „Šuti moj dječaće plavi“, „Sanja“, „Plava Košulja“.

Slijedu čuda turneje po bivšem SSSR-u, Ameriki, Kanadi i Europi.

1983. ljeta vokalnu solisticu Đurđicu Barlović zamini Sanja Doležal. Ova postava realizira nekoliko LP ploča s visokimi nakladami u tadašnjoj pop diskografiji.

1986. ljeta Novi fosili dostanu nagradu publike, odnosno 3. nagradu Stručnog žirija na Međunarodnom festivalu u

Dresdenu. Uz to, ploča "Za dobra stara vremena" dobi Grand Prix JRT-a, za najbolju ploču u kategoriji pop muzike 1986.

1987. ljeta Novi fosili predstavljaju Jugoslaviju na Eurovizijском naticanju u Bruxellesu, s pjesmom "Ja sam za ples" i osvoju četvrto mjesto. Singl s jačkom objavljen je u devet europskih zemalj.

Novi fosili prestanu 1991. ljeta zbog boja u tadašnjoj Jugoslaviji sa skupnim djelom, iako u prominjenom sastavu 1997. i 1998. ljeta nastupaju i snimu ploče. 2005. ljeta se kotrigi grupe opet najdu i zaključu završnu turneju, ka počne u Zagrebu i pelja prik Ljubljane u Gornju Pulju.

Novi fosili nastupali su nekoliko krat u Gradišću. Tako na primjer u Filežu, onda još s pjevaćicom Djurdjicom Barlović, ili 1990. ljeta u Uzlopu pri hrvatskom rock-pop-festivalu. Poslidnji put su nastupali u Gornjoj Puli 2006. ljeta.

Izvori:

Facebook stranica: <https://www.facebook.com/NOVIFOSILL.official.page>

ORF Gradišće

Linki:

<http://www.youtube.com/watch?v=IbJMA5uRwPc>
(E moj saša)

<http://www.youtube.com/watch?v=5Utqki0M-GM>
(Diridonda)

<http://www.youtube.com/watch?v=RTInsX7UnFg>
(Za dobra stara vremena)

Maria Kornfeind

pinkica

Grupa Pinkica iz južnoga Gradišća iz Ugarske, točnije iz Petrovog Sela, osnovana je davno 1996. ljeta kot nova formacija bogate petroviske muzičke tradicije. Od početka su člani: Robert Harangozo, Petar Harangozo, Mikloš Temmel, Albert Handler i Rajmund Filipovits, a od 2011. ljeta su se pridružili Sabina Balogh, Dušan Timar i gost svirač Szabolcs Nemeth.

Dugoljetno skupno muziciranje na skoro svakoj većoj pozornici ne samo u cijelom Gradišću, nego i u Hrvatskoj, Njemačkoj, Italiji i naravno u svakoj regiji Ugarske kade žive Hrvati su dokaz da je Pinkica željna za dobre, glasne zabave do rane zore...

Sabina Balogh- vokal
Rajmund Filipovits- vokal, gitara, tambura
Mikloš Temmel- gitara, vokal
Dušan Timar/ Albert Handler- bas, vokal
Robert Harangozo- keyboard, vokal
Petar Harangozo- bubanj
Szabolcs Nemeth- udaraljke

Rajmund Filipovits

Štrabanci

Mi „Štrabanci“ smo mladi tamburaški sastav iz Koljnofa. Ime naše grupe jur jako čuda veli o nami i našoj ljubavi prema tamburi i jačenju, ali od sebe razumljivo i o svečevanju. Naš prvi mali nastup je bio u Trajštofu pod oblokom neke divojke, kade smo odsvirali serenadu na štrabanski način. U marcijušu 2009. ljeta smo se mi petimi onda našli i to je bio rođendan „Štrabancev“. Pri naši mnogobrojni nastupi razveselimo sami sebe i svoju publiku šarolikim programom, ki se sastoji od gradišćanskohrvatskih, slavonskih, dalmatinskih, bosanskih, starogradskih, ugarskih, ciganskih i pop- jačak. Naša prva jačka „Štrabanci“ je napisna po koljnofsku i je naša ars petica, naš moto. Napisali su ju Marko i njegov otac dr. Franjo Pajrić.

Moramo se zahvaliti nekim ljudem, bez kih mi danas ne bi „ovde“ bili: pedagogom, entuzijastom i muzičarom, ki jur skoro 40 ljet dugo djeluju u Koljnofu, u našem selu blizu Šoprona, na očuvanju i njegovanju našega narodnoga dobra. To su Janoš Szallmer, bivši direktor škole Franjo Pajrić, pokojni Antun Barić (jedan od najboljih učiteljev čuda tamburaških generacijov), Damir Mihovec Miki, Geza Völgyi i Atila Kuštra.

Jedinstvena grana zapadnougarskih, današnjih gradišćanskih Hrvatov je nažalost bila rascijpljena 1921. ljeta, a željezni zastor nas je duga ljeta lučio jedne od drugih. Ali sada su hvala Bogu granice otprte i mi se znamo opet skupa družiti, veseliti i štrabancati...

Štrabanci:

Grgo Mogyorósi - prim (bisernica)
Franjo Pajrić ml. - prvi brać
Luka Pajrić - drugi brać
Marko Pajrić - kontra (bugarija)
Zoltán Korláth - berde

Dan mladine

Po 40. put će biti ljetos Dan mladine. Gdo bi si bio to mislio, da će biti ova ideja tako uspješna? Svi dobro znamo, kako je počelo i ča je od toga nastalo. Dost se je jur o tom pisalo.

Ada na kratki: Farnik Zakall Jive, ki je onda službovao u Trajštofu, večkrat se tužio, da mi Hrvati samo lamentiramo ili jadikujemo da ovo i ono nimamo, da to i to fali. Rekao je: „Pokažimo pozitivno, ča imamo!“ Tu ideju sam onda kot predsjednik HAK-a preuzeo i tako je došlo do prvoga Dana mladine ili kot smo „modernó“ rekli: „Rendezvous 73“. Cilj nam je bio, da se mi kot Gradišćanski Hrvati prezentiramo u našoj „širini“. Sve, ča smo i ča imamo, da prezentiramo koncentrirano u javnosti: vjerski, kulturni, politički žitak.

Ada: maša, diskusije, tamburica, igrokaz, film, zabava.

Mislim, da ta ideja i danas još ima svoju valjanost za Dan mladine. Sam ne morem procijeniti, koliko se to danas još događa, koliko se od toga ostvaruje, da li je današnji način i program Dana mladine bolji, vridniji itd. Premalo sam u toku Dana mladine. Dohadjam svako ljeto nek na par uri. Ali znam, da je jur bilo diskusijov, da li će biti sveta maša u okviru Dana mladine, da li će biti folklorno otpodne.

Ako sam jur pítan, ča mislim o budućnosti Dana mladine, onda slijedeće:

. Dan mladine ne smi biti (ili ne smi postati) „rock-festival“. To neka organizira neki drugi.

. Dan mladine neka bude i u budućnosti (ili neka postane) „dan prezentacije“. Mi kot

Gradišćanski Hrvati se prezentiramo. Koliko je onda dobro i pametno, da imamo toliko grup iz Hrvatske, ne znam.

. Mislim, da bi bilo bolje, da se malo jače naglasi nedilja. Maša – razgovori – šarolik program. Ar ljudi i kanu dojtí na Dan mladine, da bi strefili i druge, stare prijatelje.

. Za šarolik program predlažem, da se i naše dramske grupe prezentiraju, ne samo tamburica i folklor. (Mali skeči ili dijeli iz igrokaza). Naši umjetniki,...

Ovoliko, nekoliko misli na kratki. Važno mi je, da bude Dan mladine već nego „rock-festival“.

Željim Gradišćanskim Hrvatom još mnogo lipih, ugodnih, zabavnih Danov mladine.

Stovetoga ja već neću doživiti, ali neka bude koč i 100. Dan mladine.

Branko Kornfeind

Kako osvojiti „Rendeszvous“ na Danu mladine 2012.??

Ljetošnji 40. jubilarni Dan mladine stoji pod geslom RENDESZVOUS. Ali to ne zbog toga što je opet u Trajštofu.. NE – to ima drugi uzrok!

Što je to? Rendeszvous – takova čudna rič!

Naši mladi GH, to znači MI, bi rekli „date“ – još mladji bi jur rekli – kviki ☺

Ali meni se slijedeća definicija bolje vidi/sviđa:

-> „Rendeszvous je kod vojske i u zrakoplovstvu (Luftfahrt) planirani sastanak vozil ili avionov. To je jedan takozvani taktičan manevar!“

Tako je mislio i HAK.

Ov 40. Dan mladine je TAKTIČAN MANEVAR! Zašto? To ću vam sada razložiti.

Upravni odbor HAK-a je dostao nalog, od čisto odzgor, da nešto moraju djelati za opstanak GH-rase!

I zato planira HAK ov taktičan manevar.

Ufaju se, da se mladi GH strefu i imaju „Rendeszvous“ ili „hojt“ kviki – ali „jo“ ne babi povidati!!!

„Tips“ za ponašanje na DM 2012:

Za pravo raspoloženje skrbrit ćedu se u petak Bruji. Šlageri kao na primjer „Jebi je“ s tekstem „... ali još su lipše, naše

Gradišćanke“ neka publiku animiraju da se siguraju jednoga drugoga „upoznati“.

Nauči tekste napamet i pjevaj je na Danu mladine iz cijele duše!

Ali i „Perovo svitlo ©“ (Novi glas broj 1/2012) vraćto za „Drugu Alzheimerovu bolest“, more pomoći GH kod flirtanja, jer upotrebljavanje hrvatskoga jezika je vrlo seksi!!

Naruči si u baru neko dobro piće. Ali uvijek naruči jedno piće već, i daj piće nepoznatoj peršoni drugog spola!

Na Danu mladine je uvijek čuda ljudi, svi su veseli, plešu i se razgovaraju. GH su jako ljubezni i prostodušni ljudi.

Koristi hrvatski jezik toliko kako moreš, ili još već! Čim starja je noć tim šalnija i ljubeznija je jezična slabost. Tako se skupa smije i laglje se upoznaje.

To ima visok flirt-faktor!

ALI ALI! Pazite!

Ovo sve ne samo valja za muški spol! Ne Ne.

I žene smiju u gradišćanskom hrvatskom narodu flirtati! Oni i moraju! Jer muški spol je vrlo zbunjen i stidljiv!

GJU SOMMERFESTIVAL 2012.

Od 26.-29.7.2012. je GJU (Udruga mladih
nimškogovorećih Madjarov/Gemeinschaft junger
Ungarndeutscher) pozvala na svoj tradicionalni
ljetni festival, ki se je ov put održao na Balatonu, točnije u
Balatonfenyvesu. Uz Nimce u Ugarskoj pozvani bili su i Ugri
u Slovačkoj i Gradišćanski Hrvati. Ukupno je bilo oko 50 su-
dionikov.

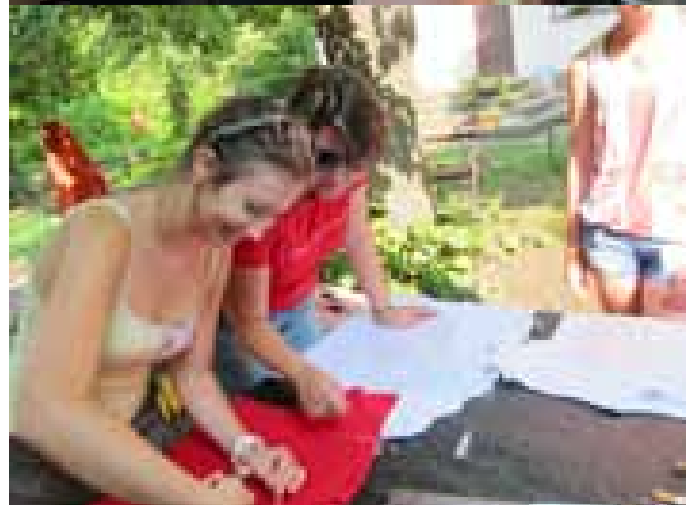
Prvo jutro je počelo sa šokom: Pri ručenju nije bilo kave!!!
Kako se more takoča dogoditi? Imali su samo kakao i čaj, ki
je bio tako sladak, da nam se činilo, da su steplili ledeni čaj.
No, ali to je samo bio početak, dostali smo kavu po ručenju
od organizatorov, a dan je bio spašen.

Imali smo različite djelaonice kot na primjer kreativnu, pri koj smo namoljali majice i načinjali "Hello kitty" tetovaže. Druge djelaonice su pravda bile mrvu ozbiljnije: Čuli smo o EVS (European voluntary Service) i skupno planirali projekte, u ki bi se to moglo koristiti. (Po sebi razumljivo smo veljek odlučili, pojtji u druge zemlje i onde podučavati tamburicu, da bi se proširila po cijelom svitu ☺). Diskutirali smo o pravi manjin i prisposodobili stanje manjin u različiti europski zemlji. Peljačice djelaonic su bile jako sposobne i dodali su čuda zanimljivoga u diskusiji. Ali bili smo razočarani, da su se naši u gostitelji pominali najvećim dijelom po ugarsku. Ne samo u slobodnom vrmenu, nego i pri diskusija se pokazalo, da se oni zapravo ne trudu koristiti svoj manjinski jezik, iako je to zapravo bio cilj ovoga festivala. Organizatori su svenek prvo po ugarsku razlagali, a onda (za nas???) po nimšku. Za nas je to bilo nerazumljivo. Kako neka mladi pripadniki manjin dostanu tu samosvist, da bi koristili svoj jezik, ako još ni peljačtvo ne daje dobru peldu?

Uz djelaonice imali smo i nekoliko rekreativnih točkov na programu. Vozili smo se brodom po Balatonu i imali vinokušanje u tradicionalnoj pivnici u Badacsonyu. Ali nažalost smo i manje ukusna pića kušali, kot na primjer "Jägermeister" s mlikom, ki je bio sigurno kriv, da nas je drugi dan glava bolila. Mogućnost upoznati tradicionalne jiliše i pila imali smo pri "ikščanjž"-marketu.

Imali smo i športska naticanja u Balatonu, ki je - pokidob da smo bili na južnoj obali - tako plitak, da niti koljena nisu bila u vodi, iako smo bili 500 m od obale u jezeru. Barem se tako nijedan nij mogao zatopiti, ako se u noći kupao. Jedan večer nastupao je "Platin Kapelle", mladi švabski bend, ki je igrao tradicionalne jačke Nimcev u Madjarskoj, ali i engleske i nimške šlagerere. Onde smo opet opazili, ča se i u Gradišću čuda puti vidi. Svi tancaju i jaču na manjinskom jeziku, a sprogovoriti te riči najednoč već nije nikakav problem. Skakali i uživali smo uz jačke kot na primjer „Anton aus Tirol“ i „Komm hol das Lasso raus“. Sve u svemu bio je jako lip, sunčan i veseo vikend na Balatonu, pri kom smo se mogli i dost naučiti.

Maria Kornfeind

TOP SECRET

Novi glas uncensored!
Pročitajte, članak, ki se (namjerno?)
skratio u zborniku "20 ljet DSG u Borti"

Godišnjica*20*Gedenkjahr

Robert Hajszan Panonski
Dvojezična gimnazija
u Borti utemeljena 1992.

13 godina podučavao sam na Dvojezičnoj gimnaziji u Borti. Predavao sam hrvatski jezik i na početku i povijest. Ustanova kao takva velika je stvar za naše narodnosne grupe u Gradišću. I Hrvati i Mađari profitiraju od ponudene mogućnosti slati svoju djecu u tu školu.

No, situacija nije baš najbolja. U hrvatskom odjeljenju na primjer premalo je izvornih govornika. Od mađarskih profesora dolaze skoro svi iz Republike Mađarske i zato svi govore standardnim jezikom, što kod hrvatskih učitelja nije slučaj. A u ovoj iznimnoj školi ne bi smjelo biti diskusije na kakvom jeziku treba podučavati. Nema smisla gnjaviti dake gradišćansko-hrvatskim književnim jezikom, jer se znatno razlikuje od standardnog jezika u Hrvatskoj. Ako naši školarci poslije mature žele imati profita i uspjeha pomoću hrvatskog jezika onda je to isključivo moguće na standardu. Maturantkinje i maturanti moraju biti potkovani kao što je to slučaj na primjer na gimnazijama u Pečuhu i u Budimpešti. Oni moraju u literaturi upoznati najvažnije književnike u Hrvatskoj i njihova ostvarenja, a u gramatici i jeziko-slovlju hrvatskog jezika ne bi smjeli biti znatno slabiji od njemačkog. Ali praksa nažalost je drukčija. Bojim se (zapravo i znam) da je često hrvatski u drugom planu, a sve ostalo je važnije.

Dosta tih skeptičnih i negativnih spoznaja! Moramo biti optimisti i vjerovati u bolju budućnost. Možda će biti situacija jednom takva, da će biti ponudeni standardni jezik od početka da bi profesorice i profesori mogli dati sve od sebe, a ne samo pola ili dio svog znanja. I treneri neke momčadi rade tako da daju sve od sebe, a ne samo polovicu svog stečenog iskustva. U tom smislu želim školi za okrugli rođendan svako dobro - daćima odlične profesore, a profesorima poslušne i marljive učenice i učenike.

Pesimizam med Gradišćanskimi Hrvatima

„Čerašnje je povijest, zutrašnje je glasina, ali današnje je sadašnjost. Nju doživiti je dar!“ [“*Das Gestern ist Geschichte, das Morgen nur Gerüchte doch das Heute ist die Gegenwart. Und die zu erleben ist ein Geschenk.*”] Ova starokineska izjava to veli, ča ja u zadnjem času svaki put mislim, ako negde vidim Gradišćanske Hrvate i čujem o čemu se oni čuda puti pominaju ili u ki smir njev razgovor pelja! Jur jednoč sam indirektno pisao o ovoj tematiki u izdanju Novoga glasa (NG 3/2009.), u kom sam si postavio pitanje, kim putem kani poiti budućnost našega hrvatskoga jezika. Quo vadis lingua Croatica Burgenlandiensis? Svaki pojedini od nas mora sam za sebe dati odgovor na to pitanje i najti pravi smir za sebe. Kanimo li, da se naš jezik dalje da na dicu i da se hasnuje kao svakidani jezik u obitelji i u selu ili bar negde? I većkrat kada čujem ljude med sobom govoriti, spominjem se na ta svoj članak i razmišljam: ljudi su odlučili, u ki smir će poiti naš jezik! A ta smir je negativan i tužan. Sigurno, meni ne dostoji, da odlučujem i sudim o mišljenji i razgovori ljudi, ali smim reći da ide pitanje o našem hrvatstvu u jednom pogledu – u moji očima na velikom i važnom polju - u čisto krivi smir: u zadnjem času, naime, sve već upamet- zimljam, da razgovori med Gradišćanskimi Hrvatima imaju jako negativan i pesimističan oblik – bar kade sam i bar kade se ljudi pominaju o jeziku.

Ne znam na čemu to leži, ali pesimizam, ki se sada proširuje med Gradišćanskimi Hrvatima sve već dobiva moć na naš jezik, na našu samosvist i tim na naš budučići – ča je najtužnije – na naš sadašnji žitak. Ako pogledamo naokolo i poslušamo svoju bližju okolicu, onda sam siguran, da svaki od nas isto upametzimlje: jaukanje i zdvajanje su omniprezentni, ako se ljudi pominaju o budučnosti naše narodne grupe. Čuju se izreke kao „*Aj, ovo je sve zaman, u par ljeti nas [i.e. Gradišćanski Hrvati] već ionako neće biti!*“, „*Poglej si selo, vrijeda se ovde već hrvatska rič neće čuti!*“, „*Ova dica se već ništa ne pominaju po hrvatsku, ćeš vidit još meru i već neće biti nas Hrvatov ovde!*“ I još čuda već bi se moglo nabrojiti, sve u istom negativnom i depresivnom obliku. Zapravo je poznato, da je Austrijanac osoba, ka rado zdvaja i svenek samo gleda tužnu stran. Ali ipak moramo se pitati, je li to pravi put za naš žitak?! Narodna grupa kao ča smo mi Gradišćanski Hrvati mora se trsiti za najbolji pomak (*günstige Entwicklung*) u svojoj situaciji! Ne smimo zdvajati i jaukati zbog toga, ča bi moglo kada-tada biti, jer nigdo od nas zaista ne pozna svoju budučnost! Ali ipak, umjesto da bi goridizali svoju motivaciju i samosvist i živili u sadašnjosti i da bi se trsili za najbolji napredak u svojoj situaciji i pokušavali da ju sve već poboljšamo, sami sebi škodimo i kopamo ovakovim melankoličnim glediščem grob za svoju narodnu grupu!

Zapravo se mora i reći da takove izjave, kot sam je odzgor nabrojio, kažu na situaciju, ka zaistinu postoji u naši seli. Sve manje ljudi se pomina po hrvatsku! Tužna istina! Sigurno mi je situacija, ka postoji u neki seli, dost dobro poznata i ju nikako ne kanim zatajiti, naime, da samo još starlja i zrelija generacija zna hrvatski, a mladi već ni riči ne razumu! To je fakat, o kom se zaista mora tužno i depresivno govoriti i ki se već ne da preminiti ili poboljšati – zapravo ni ne vjerujem, da bi se sela, u ki se jur u zadnji dvi generacija ne hasnuje hrvatski kao svakidani domaći jezik, mogla preokrenuti u krug onih sel, kade ima hrvatski jezik još zaista mjesto u svakidanjem životu. Nij čuda potribno, da se izgubi aktivno znanje nekoga jezika, jer samo ako jur jedna generacija ne koristi jezik, onda ima jur druga slijedeća generacija teže naučiti ta jezik – čuda puti se to pokušava, ali prez uspjeha. Tim već je potribno, da ne rezigniramo pred svojom situacijom, nego da se sada (opet) na noge postavimo i uzdignutom glavom (*erhobenen Hauptes*) cijenimo vridnost svojega hrvatskoga jezika prez kakovoga zdvajanja i jaukanja da je ionako jur sve izgubljeno. Jer ako tako počnemo, onda je zaista jur sve izgubljeno i propali bi jezik, kultura i identitet Gradišćanskih Hrvatov.

O zadaća i vridnosti naših hrvatskih društav se jur većkrat govorilo i pisalo i mislim svaki od nas to zna, tako da nije potribno to još jednoč ponoviti. Ali dobro znamo, da svako dobrovoljno i uspješno djelo za društvo i narodnu grupu svenek i ovisi o motivaciji svakoga pojedinoga člana. Svako tužno i negativno mišljenje pači tu motivaciju.

Zato se mora mišljenje ljudi minjati i tim povećati i cijena i samosvist naše narodne grupe. Mi živimo sada – a ne čer i ne zutra! Jer budučnost ovisi o tomu, kako mi sada živimo i se držimo. Za opstanak hrvatskoga jezika još sigurno nij prekasno, jer ima sigurno još dost motiviranih ljudi, ki se moru i kanu zalagati za zajednicu Gradišćanskih Hrvatov. Ali pesimizam smanjuje njevu motivaciju. A to je i razumljivo: zač za nešto djelati i se zalagati, o čemu ljudi velu, da ionako već dugo neće postojati?!

Zbog toga mora mišljenje ići u drugi smir – pozitivno, visokocijenjeno i optimistično mora biti gledišće na gradišćanskohrvatski jezik i kulturu! Živiti sada i zdignuti i povišiti opet značenje hrvatskoga jezika moraju biti glavne teme svakoga pojedinoga! Jur je skradnja dob!

Michael Hirschler

Črna Gospa

Poštovana Črna gospa!

Pred kratkim sam završio študium na sveučilištu za obradivanje tla. Naziv mojega diplomskoga djela je "Der Zerfall-sprozess von Bio-Kaltgetränkebechern aus Polylactid auf dem Gelände der güttenbacher Freiluftparty". Pred kratkim sam doznao, da su neki diplomandi za svoje djelo primili Mini-Metron. Zašto mene za moje djelo nisu počastili?

Vaš tužni inženir
DI Branimir Hadanov, Pinkovac

Poštovani DI Hadanov!

Vidila sam Vas jur u Akademski novosti, ali jur onda mi je bilo jasno, da za vas u hrvatskoj sceni nije ništa za dobiti. Prvič: Na vašoj slici nimate ubličeno nošnjju. Ovako za vas nijedan neće tancati kolo. Ali još važnije je: Vaša tema nima posla s Gradišćanskimi Hrvatima. Ako bi barem pisali svenek dvojezično "Güttenbach/Pinkovac", onda bi morebit imali malu šancu, ali ovako ... Za vaš mogući doktorat predlažem temu kao "Das Schlafverhalten von Meerschweinchen in Käfigen, die mit alten Ausgaben der 'Hrvatske novine' ausgelegt sind". Onda nećete samo dobiti Mini-Metron, morebit čedu vaše djelo još i tiskati!

Vaša batriteljica
Črna Gospa

Draga Črna Gospa! *

I va Engleskoj da Gradišćanske Hrvate. Ja sam si ovde študirala i kanila sam pohuadit gradišćansko hrvatske vježbe. Ovde Sheffilidi nije dalo za našu manjinu. Dragi Črna Gospa - pruasim te pomuaži!

Katica, Sheffield

Draga Katica!

Mene ne čudi, da u Engleskoj nima gradišćanskohrvatkih vježbov. Uzrok tomu je naranjen ponos Englezov u 2007. ljetu: U zadnjoj utakmici za kvalifikaciju za EURO 2008. tribali su Englezi samo remis protiv Hrvatov, ki su bili pred utakmicom sigurno kvalificirani. Očekivali su B-momčad Hrvatov, ali

zgubili su 2:3. Tako Englezi nisu bili kvalificirani. Početo od toga dana Englezi bojkotiraju Hrvate i sve one, ki su za nje navijali. Morem ti namjesto toga ponuditi hrvatske vježbe putem interneta, koga nudi dopisno sveučilišće "Franjo Petar".

Bože neka čuva kraljicu!
Tvoja Črna Gospa

Draga Črna Gospa! *

Zapravo me je malo sram, da napravim previše grešaka u ovom tekstu. Problem je da imam u sebi standardnu hrvatsku gramatiku, gradišćansko hrvatsku gramatiku i svoj seoski dijalekt. Ali mislio sam, da ću se u budućnosti više truditi, da koristim hrvatski jezik i da malo više pišem. Samo imam slijedeći problem! Saznao sam, da se nekoliko mladi GH boru, da MI ne bi izumrli. Ali zašto još uvijek imam taj osjećaj, da je to jur nekoliko ljudi kapiralo i nešto protiv toga radilo, ali se ipak sami držu za elitu. To su i oni, ki sudu o tebi, ako si napravio grešku u nekom tekstu ili nisi dao dobar intervju. Mislim da bi bilo bolje, da bi ti "gradišćansko-hrvatski prepotentni proleti" (možda si i ti jedna!) prestali loše govoriti o drugima i da bi se iskreno skupa (i s najjužnijim GH) potrudili, da bi očuvali svoj i naš jezik i svoju i našu kulturu. Još nije majstor s neba pao. Imam li samo ja taj osjećaj? Ufam se, da ste me razumili!

Lip pozdrav
Boja Žljiv

Dragi gospodine Boja Žljiv!

Pročitanjem vašega pisma sam u stanju, da jako dobro analiziram vaš problem i uzroke. Prva pogreška je, da ste počeli učiti nekakov standard. Govorite po našu. Tim mislim u prvom redu sjevernogradišćanski dijalekt Gradišćanskih Hrvatov. Vidit ćete: Puno manje čedu vas ispravljati. Drugič: Vi morate razumjeti, da naši velikani puno bolje znaju, što je dobro za naš opstanak nego mi normalni ljudi. Morate je podupirati, kad se boru za naš narod.

S elitarnimi pozdravi
Črna Gospa

Draga Črna Gospa, *

Pokidob da nimam adresu profesora Perovića se obraćam vam: Mislite, da bi našim političarom M. I. ili N. B. ili kako se svi skupa zovu pomogao alkohol 40 %?

Vidio sam pri pratnji stvaranja novoga zakona o narodni grupa da se ne ponašadu kot da su dio našega naroda.

Martin Berlakovich, Trajštof

Dragi gospodine Berlakovich!

Morate imati malo razumljivanja za teškoće političarov: Uz dnevni posao moraju svakoj staroj teti kruglomu rođendanu čestitati, da bude slika u lokalni novina. A nogometna društva tribaju već pažnje i podupiranja nego manjinska politika. Zbog manjinske politike nijedan neće riskirati karijeru. A konačno će nas naša strpljivost morebit nagraditi zemaljskim poglavarom iz reda Gradišćanskih Hrvatov. Čula sam, da će se onda subvencija za narodne grupe isplatiti u dvorani zemaljske vlade iz ručne kase.

*Pozdrav
Črna Gospa*

Poštovana Črna Gospa,

Na poslu momentano uz čuda drugog dugovanja djelam na jednom novom zakonu za narodne grupe, ali nekako nigdo nije zadovoljan s mojim djelom. Jedini zastupnik Gradišćanskih Hrvatov komu se dopada ono, što sam tako nacrtao je jedan, ki je u istoj partiji kao ja. Tomu se to mora dopadati... Imate kakove predloge, ča bi mogao upraviti, da se i drugim dopada moj zakon?

Vaš tajni čitatelj
Dr. Pepi Božičinovnik, Šundrof

Poštovani Dr. Božičinovnik,

Dobro, da ste se meni obratili, ja imam dosta predlogov, kako te vam srca našega naroda doletiti:

Po peldi ognjibrancev zakon mora zapovidati, da u svakom hrvatskom selu mora biti tamburaškoga sastava. Na školskom polju predlažem, da bi od sada svako dite obavezno dostalo jedinicu. Ne bi bilo u redu, ako se dite mora od učitelja dati ocjenjivati, ki slabije govori hrvatski nego školar. Za već hasnovanja službenoga jezika u uredu preporučam "Krowodn-Rabatt": Ako se na primjer naručuje putovnica po hrvatsku, onda se dostane 20% popusta. Tako ćedu u budućnosti sigurno već ljudi upotribljavati službeni jezik. Konačno imam i predlog za Beč: Dajte zgradi u Schwindgasse broj 14 „Status eksteritorijalnoga područja Republike Hrvatske“.

Ako pravate još već predlogov, slobodno mi se obratite.

*Vaša savjetnica
Črna Gospa*

Poštovana Črna Gospa, *

Jeste li sobom dostali, da u neki hrvatski seli sjevernoga Gradišća ljudi mjesto unutarzimlju?

Dr. Znatiželjko Prvič, Žarnovica

Poštovani dr. Prvič

To nije ništa posebnoga. Praksa, da se namjesto pinez mjesta nutarzimlju, etablirala se po Drugom svitskom boju, kade u krčmi već nije bilo stolov i stolcev kad su je u teškoj zimi poci-pali i pokurili. Pokidob da ljudi i nisu imali pinez, pronašao je krčmar Branko Istakač iz Trajštofa sitem plaćanja pomoću mjestov: Za jedan stolac dostali su gosti dvoja velika piva, a na primjer za klup, kade je bilo za 4 ljudi mjesta oko 5 do 6 malih piv. Čuda krčmov kopiralo je ovu ideju i unutarzimanjem čuda mjestov sjevernogradišćanske krčme slišu med najveće i najbogatije u cijelom Gradišću.

*S poštovanjem
Črna Gospa*

Draga Črna Gospa, *

Spikeri i spikerice gradišćansko-hrvatskih emisijov u ORF-u diftongiraju. To me boli. Da li mi predlažete preći na HRT (frekvencija 102,4 i 106,4), kade je Bog=Bog, a zec=zec?!

Mag. Sluško Drugič, Pinkovac

Dragi mag. Drugić

Za uapstanak našega naruada je najvažnije, da ljudi razumidu, ča naše moderatuarice povidadu. Oni znadu, da muaradu govuariti po našu, tako da je ljudi razumidu. Ja bi svenek uavako pisala, ali uan, ki kuarigira Nuavi glas, me svenek ispravlja.

Ur dugo si poslušn emisije na radiju i gledn Dobar dn Hrvati i oš nish čula, da bi to koga bolilo. Zn'n, da bi Vn sigurno bilo n'jdražje, ako bi Vn dali par vokalov. Morebit će Vn po vašin pismu negdo vokale poštn poslat.

*S naboljimi željami
Črna Gospa*

* Ova pitanja smo primi e-mailom na
crna.gospa@hakovci.org

Redakcija ne preuzme odgovornost za sadžaj.
Realna imena piscev su nam poznata.

Na kratki - Brzo! Kratko!

Bez infomacije!

Otpovidano «Krowodn schau»

Delegacija iz nimških sel Gradišća je došla na tradicionalno «Krowodn schau» pri kušanju vina u Hrvatskom centru u Beču. Problem: Nije bilo Hrvatov. Peljač delegacije Rudolf Schmidt u razgovoru s «kratkom redakcijom»: «Bili smo tu, ostali smo dugo. Ali nismo cijeli večer našli niti jednoga Hrvata.»

Nove table

U Pinkovcu su se početku ovoga ljeta postavile nove ulične tablice. Kako smo jur pisali, piše namjesto «mjesto» i «cesta», «misto» i «cista». Sada se table minjaju. Minjali su se nimški prevodi. Sada piše «Stroßn» i «Plotz».

Provalniki u Pandrofu

U Pandrofu su bili provalniki. Seoski ljudi su vidili dvi osobe s haubom na glavi. Ukrali nisu ništ.

Provala u Pandrofu

U Pandrofu su nepoznati tati provalili u jednu staru hižu na kraju sela. Ukrali su sve dugovanje provalov prošlih ljet – sve je bilo onde smješćeno.

Grupa Magazin je nastupala u Filežu

Ovo sada zaista nije ništa novoga.

EKSPANDIRANJE PROVALOV

Djelatna zajednica hrvatskih provalnikov u Gradišću je sada oficijelno najavila proširenje djelatnoga prostora. Kako se je jur moglo viditi u zadnjem vrimenu u novina, se sada već ne krade samu u krajini oko Pandrofa, nego i u sridnjem i južnom Gradišću.

Norištofska dica odbijaju nacrt

Dica iz čuvarnice iz Norištofu odbijaju nacrt hrasta jednoga dičaka iz susjednoga sela. «Ovake se drivo ne crta!», je rekao govorač sidićega kruga čuvarnice.

Prva vožnja s autom kroz hrvatska sela sridnjega Gradišća

Hrvatsko kulturno društvo će prirediti prvu vožnju s autom kroz hrvatska sela sridnjega Gradišća. «Ovako smo neodvisni od vrimena» je izjavio HKD.

Nova slikovnica

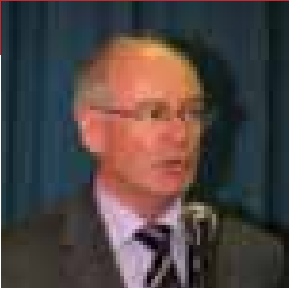
Hrvatski kulturni i dokumentarni centar je izdao novu, dvojezičnu dičju knjigu. Slike su po Hrvatsku, teksti po Nimšku.

Ostermayer inserira u Hrvastki novina

Državni sekretar Josef Ostermayer je najavio inseratnu kampanju u Hrvastki novina. «Ovako smo još riješili svaki problem», je rekao redakciji. Kampanju će platiti Asfnag ili ÖBB.

Kako bi tribali govoriti i pisati (2. dio)

Već od 20 pogriškov ili pogrišak, ali ne „prik“ ...

Gradišćanskohrvatski jezik ima svoj rječnik, pravopis i svoju gramatiku i s tim je on nekako zacementiran i teško je ulaziti u ta beton ili ga gor odnosno čr (gar) probušiti. Ipak mislim da bi bilo moguće poboljšati neke stvari u smislu lingvističkih odnosno gramatičkih pravilov u našem jeziku. U prvom redu moramo biti malo progresivniji i odstraniti zastarjive arhaične oblike. Predlažem slijedeće reforme u gradišćanskohrvatskom jeziku odnosno poštivanje pravil:

08. Genitiv plural na „i“: koliko muži, ljudi, konji, zubi; bez nastavka: koliko divičić, kitic, ali i neke imenice muškoga roda moru imati uz „ov“ genitiv plural bez nastavka: koliko lapat (laptov), stolac (stolcev)
09. U gradišćanskohrvatskom jeziku imamo samo kod slijedećih imenic dugu množinu: Duhovi, kumovi i svatovi
10. Vokativ jednine upotrebljava se samo rijetko: farniče, školniče, načelniče, bilježniče, striče, teče, vujče; majko, sestrol!
11. Neki grad. Hrvati imaju poteškoć kod deklinacije adjektiva u množini. Na primjer bi morali (barem pisati): kod lipih divojkov/divojak, kod gradišćanskih Hrvatov; s lipimi konji, s dobrimi ljudi, s malimi divičićami
12. Poslije količinskoga priloga valja slijedeće pravilo: Čuda školarov sidi u razredu. Toliko divičić čeka pred krčmom. Malo dice ide u školu. Dosta ljudi je bilo u crikvi. Koliko muke je to stalo.
13. Pluralia tantum: to su vrata, kola, ljesa; to su škare, gaće, gaćice, lojtre, lojtrice; to su očalji
14. Triba poštivati pomično ili nepostojano „a“ i „e“: lovac - lovca, pisac - pisca, čamac - čamca, dobar - dobra, milosrdan - milosrdna, hrabar - hrabra, kratak - kratka, Zadar - Zadra; Čakovec - Čakovca, Gubec - Gupca
15. Zato što nimški jezik nima problematiku posesivne zamjenice MOJ-NJEOV-SVOJ neki grad. Hrvati imaju SVOJE poteškoće kod slijedećih primjerov: ja čistim svoj automobil, ti pereš svoju pratež, on piše svoju zadaću, ona čita svoje novine, ono gleda svoju knjigu, mi gledamo svoj kipić, vi držite svoje ruke, oni govoru na svojem jeziku, one razmišljavaju o svoji problemi, ona stoju pred svojom majkom; u 3. licu imamo dvi mogućnosti: on piše svoju (vlašću) zadaću - on piše njegovu zadaću, ona čita iz svojega (vlašćega) romana - ona čita iz nje romana, ono pije iz svojega stakla - ono pije iz njegovoga stakla
16. Naravni rod triba poštivati kao u latinskom jeziku: moj tata je učitelj, njegov sluga mu pomaže, naš pismonoša nosi pisma i pakete, bojim se vašega kolege; u množini moremo govoriti i pisati ovako: moji/moje sluge su došli/došle
17. Kod prijedlogov morali bi razlikovati „o“ i „od“: govoriti o tebi, o majki, o ditetu; ali voziti se od Pinkovca do Nove Gore, od sela do sela. Prijedlog „s“ moremo upotrijebiti dvaput: šetati se s prijateljicom - pasti s neba, pominati se s učiteljem - voziti se s polja; isto valja i za „u“ i „na“: KAMO? u Pinkovac, KADE? u Pinkovcu; KAMO? na stol, KADE? na stolu
18. Potribno je objasniti problematiku 7. padeža u posebnoj točki. Ako je u pitanju
- a) DRUŠTVO onda triba reći: šetati se s ditetom (s kim)
b) NAČIN: s velikim zadovoljstvom, s turobnim srcem
c) VRIME: s prvim aprilom počinje sezonad (s puno novca je prošao u daleki svit); to znači i pred količinski prijedlog triba stavljati „s“.
- Ako je u pitanju SREDSTVO onda glasi rečenica: Pišem olovkom (ČIME?). Perem sapunom. Vozim se biciklom.

literarno naticanje hak-a

LINAK 2012

pjesmice

do 30.9.2012.

1. nagrada: 400€

• opšti naticanje • LINAK 2012 • opšti naticanje • LINAK 2012 • opšti naticanje • LINAK 2012 • opšti naticanje • LINAK 2012 • opšti naticanje • LINAK 2012 •

cilj naticanja:

Opšti odnosno općinski literarni
scenski i ostali stvarajona talenta.

nagrade naticanja:

Koncu boga leta izdati se poštiti nagrade.
Prva nagrada je 400, druga nagrada 200 a
treća 100 eura. Djele doznatitijer delku se
publicirati u Mupskom časopisu i nov glas-

regule naticanja:

Dizeti svi svaki ki je mladi od 25 let
(rođeni po 1.1.1977). Pjesmice moraju biti na
gradjansko-hrvatskom jeziku (standard ili
seoski dialekt).

Druzna komisija se ocjeniti sve pjesmice ki su
do 30. septembra 2012. dopile u HAK - B a
putem (1040 Beč, Schwendgasse 14/4) ili
putem emaila (linak@hakovi.org).
Svaki svi poslati do 3 pjesmice.

• opšti naticanje • LINAK 2012 • opšti naticanje • LINAK 2012 • opšti naticanje • LINAK 2012 • opšti naticanje • LINAK 2012 • opšti naticanje • LINAK 2012 •

P.b.b.
Nr.: GZ02Z032501M

Erscheinungsort: Eisenstadt
Verlagspostamt: 7000 Željezno/Eisenstadt

